

Hayat Yokuşu

– yürükbeyi · 05 Temmuz 2022

HAYAT YOKUŞU

Yıllarımı çaldı, şu zalim gurbet,
Hüzünle maziye, bakıp giderim.
Etmedim zalime, çok şükür minnet,
Siyah gecelere, akıp giderim.

Viran hanelere, kondu baykuşlar,
Hep önüme çıktı, dimdik yokuşlar,
Yüreğim kanarken, sel oldu yaşlar,
Son damlayı da, döküp giderim.

Dilime dolanır, öksüz sevdalar,
Geçit vermez oldu, şu karlı dağlar,
İçimde Öfkeler, kudurup çağlar,
Artık gemileri, yakıp giderim.

Yüreğim kanıyor, onmaz yarası,
Gönülde sönenin, yanmaz çırası,
Tat vermiyor hayat, yok ki şırası,
Çadırı çatmayı, söküp giderim.

Sanki vuruyorlar, böğrüme kama,
Hekim aşk deyince, bakmaz yarama,
Bir sızı saplanır, aha şurama,
Sabır der dişimi, sıkıp giderim.

Garip kuşlar gibi, dallara kondum,
Ayaz gecelerde, titreyip dondum,
Kandillerde yağım, bitince söndüm,
Çaresiz boynumu, büküp giderim.

Ayrılık şehrine, kalkacak tren,
Acı bir nağmeydi, son çalan siren,
Beni gençliğimden, alıp götüren,

Hayat yokuşundan, çıkıp giderim.

İbrahim BEKLER

ANKARA